

sag, hvis det er rigtigt, at de to dømte redere er stråmænd.

På vegne af SF, Fremskridtspartiet, Enhedslisten og Dansk Folkeparti skal jeg fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Det pålægges regeringen

- at foretage en undersøgelse af, om de to dømte redere var de egentlige ejere af »Scandinavian Star«,
- at fremsætte et lovforslag inden slutningen af 1997, der åbner mulighed for forlængelse af forældelsesfristen i særlig grove tilfælde,
- at iværksætte krav til alle danskejede skibe om at offentliggøre ejer kredsen bag skibene til Søfartsstyrelsen.

Herefter går Folketinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 112).

Det sidste er noget, der har været diskuteret meget i Norge, og her har man, så vidt jeg er orienteret, vedtaget, at det vil man gøre, og det er vist meningen, at det på et senere tidspunkt skal diskuteres i Nordisk Råd. Men vi synes selvfølgelig, at Folketinget her bør gå foran.

Når vi mener, at forældelsesfristen i særlig grove tilfælde skal udvides, hænger det selvfølgelig sammen med, at der er mange, der ikke har kunnet forstå – og det må vel også være læren af det her – at hvis der er nogle, der ikke er blevet dømt, fordi der er stråmænd som måske i dette tilfælde, kan man på et senere tidspunkt få fat i dem og få dem dømt.

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er lidt utraditionelt, at ministeren beder om ordet umiddelbart i forlængelse af, at ordføreren for forespørgerne har haft ordet og oplæst et forslag om motiveret dagsorden, men det gør jeg, fordi denne sag er kompliceret at forhandle i Folketinget, ikke alene på grund af tidsaspektet, men på grund af de mange forskellige lag, der indgår i den.

Grunden til, at jeg tager ordet nu, er for allerede nu at tilkendegive regeringens holdning til

de punkter, som ordføreren for forespørgerne har oplyst i sin dagsorden.

Det første synspunkt, der gøres gældende i den første pind i SF's forslag om motiveret dagsorden, lyder: »Det pålægges regeringen at foretage en undersøgelse af, om de to dømte redere var de egentlige ejere af »Scandinavian Star«.«

Til det er der at sige, at den strafferetlige vurdering af sagen i Danmark er sket i forhold til ansvarsreglerne i lov om skibes sikkerhed. Efter lov om skibes sikkerhed er der et ansvar for rederen. Henrik Johansen og Ole B. Hansen blev fundet skyldige ved to retsinstanter for overtrædelse af rederansvaret og blev idømt maksimumstraf efter de dagældende regler. Den endelige afklaring af, hvorvidt ejendomsretten i civilretlig henseende var overgået til et selskab ejet eller administreret af Henrik Johansen, var således ikke afgørende i forhold til det strafferetlige ansvar efter lov om skibes sikkerhed.

For så vidt angår erstatningen, blev der ifølge rapporten fra det norske Granskningsudvalg indgået en forligsmæssig aftale med forsikrings-selskabet Skuld, som blev accepteret af stort set alle de overlevende og pårørende. Ifølge de foreliggende oplysninger indgik en overlevende under en senere voldgiftssag et forlig med forsikrings-selskabet.

Ifølge Jyllands-Postens artikler valgte de overlevende og pårørende efter samråd med deres norske advokat ikke at gennemføre en straffesag mod selskabet SeaEscape i USA. Der ses herefter ikke at være noget klart formål med på nuværende tidspunkt at iværksætte yderligere undersøgelser med henblik på at få fastslået ejerskabet af »Scandinavian Star« på ulykkes-tidspunktet.

Den anden pind i SF's dagsorden lyder: »Det pålægges regeringen at fremsætte et lovforslag inden slutningen af 1997, der åbner mulighed for forlængelse af forældelsesfristen i særlig grove tilfælde.«

Her vil jeg gerne sige, at de almindelige regler om strafferetlig forældelse findes i straffelovens § 99. Som hovedregel afhænger forældelsesfristen længde af strafferammen i overtrædelsesbestemmelsen. Således er forældelsesfristen to år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i et år for overtrædelsen, mens forældelsesfristen er fem år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i fire år.

Der forekommer dog tilfælde, hvor spørgsmålet om forældelse skal bedømmes efter reg-